

Šumava má své kouzlo a příznivce jak v létě, tak v zimě. My jsme se tam vypravili počátkem července a udělali jsme dobře, protože nám jednak přálo počasí, a pak tu nebyly davy. Jako vždy a všude na dovolených jsme výlety věnovali jak objevování krás přírody, tak hledání stop historie.

Jeden takový den jsme začali na hradu **Klenová**. První zmínka o něm sahá až do let 1287. Je velmi rozlehlý a dá se po něm chodit i bez průvodce. Ruina tohoto hradu byla využita jako romantická kulisa při stavbě zámku ve 30. letech 19. století. Jde o jeden z prvních příkladů romantizujícího slohu v Čechách. Na zámek lze jít jen s průvodcem a k vidění je expozice historických interiérů a nábytku. Je tu rovněž instalována výstava moderního umění. Pořádají se tu koncerty a svatby, jedna tu zrovna byla během naší návštěvy a má to něco do sebe. Další zastávkou jsou **Chudenic**, kde se nachází Starý zámek. Jde o jedno z nejstarších dochovaných šlechtických sídel na území České republiky a již od 13. století je spojeno s jedním šlechtickým rodem, a sice Czerninů z Chudenic, což nemá v Evropě obdoby. Chudeninské panství vzkvétalo především za vlastnictví Humprechta Czernina, který také zastával úřad správce Pražského hradu a díky svému vlivu se zasadil o to, že císař Rudolf II. v roce 1592 povýšil Chudenic na městečko s právem erbu, pečeti a trhu. Na zámku je k vidění czerninská expozice, rodná síň básníka Jaroslava Kvapila a expozice Josefa Dobrovského, který zde pobýval a učil. V roce 2009 se rod Czerninů vrátil do Chudenic po vynucené přestávce od roku 1945 a získal do svého držení nedaleký zámek Lázeň

, kde nyní často pobývá.

Být v těchto končinách a nenavštívit hrad **Švihov** by byla trestuhodná nedbalost. Zde se natáčela nesmrtelná pohádka Tři oříšky pro Popelku.

Hrad nechal zbudovat na konci 15. století Půta Švihovský, který patřil k nejvýznamnějším mužům rodu Rýznberků. Byl původně koncipován jako umělý ostrov, takže i dneska se dá z části obepnout na vypůjčené lodičce. Po Půtově smrti hrad několikrát změnil majitele. V polovině 17. století jej dvakrát obléhali Švédové, ale hrad odolal. Po válce chtěl Ferdinand III. Habsburský nechat hrad srovnat se zemí, ale Černínům z Chudenic se demolicí podařilo zabránit. Hrad se dále využíval jen k hospodářským účelům a po válce byl černínskému rodu konfiskován. Švihov patřil k městům nejvíce postiženým povodní v roce 2002.

Ze Švihova vedou naše kroky do **Nepomuku**. Charakteristickým symbolem krajiny okolo tohoto města představuje zámek Zelená Hora, postavený na stejnojmenném vrchu. První zmínky o hradu spadají až do roku 1221. Když se stal majetkem rodu Šternberků, nechal jej Václav Vojtěch ze Šternberka přestavět v letech 1670-1695 na barokní zámek. Po válce pobývala na zámku Československá lidová armáda a část majetku byla zcizena nebo zničena. Byl zde i prapor PTP, u kterého sloužil Miroslav Švandrlík, který zámek vtělil do svého slavného románu Černí baroni.

nálezem Rukopisu zelenohorského

Na náměstí stojí krásný Kostel sv. Jana Nepomuckého. Dle legendy stával na jeho místě

světcův rodný dům. Počátky historie Nepomuku souvisí se založením cisteriánského kláštera v roce 1144 a s rozvojem řemesel a obchodu. Velkým zdrojem bohatství se stala těžba stříbra a rýžování zlata. V roce 1413 byla původní ves povýšena na městečko. Na náměstí se nachází budova bývalého piaristického gymnázia, kde učil i syn M. D. Rettigové.

Hned vedle, v místním muzeu, je umístěna expozice B-24 Liberator. Jde o letoun, který se v rámci operace Argument dostal 22. 2. 1944 až nad Domažlicko. Zde stroj, kterému velel Georgie M. Goddard, napadly německé stíhačky a sestřelily jej. Zachránil se pouze střelec Raymond Noury. Autentické fragmenty ze zříčeného stroje, dobové fotografie a dokumenty stojí za zhlédnutí, stejně jako návštěva místa dopadu v nedaleké Dubči, kde byl roku 1997 odhalen památník.

Nedaleko Nepomuku se nacházejí **Žinkovy**, kde je možno spatřit téměř pohádkový zámek z 18. století. Tato národní kulturní památka je nyní v soukromých rukou a slouží jako kongresové a rekreační centrum.

Odtud pokračujeme do **Blovic**. Na hezkém náměstí je hned několik připomínek naší historie. Budově městského úřadu vévodí krásná pamětní deska připomínající statečné rodáky, kteří padli během válečných konfliktů. Jsou zde jména i tří letců RAF Miroslava Drnka, Karla Bečváře a Václava Blahny, kteří mají vedle lékárny ještě samostatný pomník. Hned za budovou MÚ připomíná pamětní deska narození Jaroslava Kursy, tvůrce naší státní vlajky. Ještě hezčí pamětní deska, umístěná na domě přímo naproti parkovišti, vzdává poctu legionáři Jaromíru Kašpárkovi. Místní zámek je odsud nějakých pět set metrů a určitě stojí za to jej navštívit. Kromě krásné kaple je zde množství pozoruhodných expozic, kterými nás provedl vstřícný a zasvěcený personál. Kdo má rád Egypt, nalezne zde ve třech místnostech téměř celou jeho historii v kostce. Komu je bližší poněkud mladší historie, jistě ocení expozici věnovanou místnímu pedagogovi a zakladateli muzea Františku Raušarovi. Školní třída, včetně pedagogických pomůcek, pamatuje dětství našich prarodičů, kdy pan učitel či ředitel byl ještě chován ve velké úctě a měl respekt žáků. Kdo dává přednost umění, může si vybrat mezi moderními obrazy Milana Knížáka nebo oko hladícími kresbami Josefa Kašpara. Když se namlsáme, cestou na ubytování se zastavíme ještě na nedalekém hradě Vlčtejn, ke kterému se dá dojet autem.

Jan z Pomuku

Později uctíváný jako Jan Nepomucký, se narodil kolem roku 1340. Studoval na pražské univerzitě a poté působil jako notář. V roce 1380 byl vysvěcen na kněze a stal se farářem na Starém Městě v pražském kostele sv. Havla. Pět let studoval práva na univerzitě v Padově a po návratu byl jmenován generálním vikářem pražské arcidiecéze. K otevřenému střetu mezi církví a králem Václavem IV. došlo v roce 1393, kdy byl zatčen i Jan Nepomucký, vyslýchán, mučen a jeho tělo bylo hozeno do Vltavy 17. 4. 1393. Václava IV. tato vražda stála v roce 1400 hodnost a titul krále. Jan Nepomucký byl prohlášen za svatého 9. 3. 1729. Jeho socha, umístěná na Karlově mostě poblíž místa, ze kterého byl do řeky shozen, se stala vzorem pro téměř 30 000 soch postavených po celé Evropě. Je patronem všech mostů, plavců, mlynářů a řemesel, která mají nějaké spojení s vodou.

Vítek Formánek a Eva Csölleová, foto autoři

{phocagallery view=category|categoryid=167|limitstart=0|limitcount=0}